

Günü Allah A Adamak

– fuatturker · 20 Haziran 2012

Bütün gece şuursuz bir durumda uyuruz. Uyuduğumuz süre içinde dış dünya ile hiçbir bağlantımız yoktur. Uyku olduğu zannedilen o sürede ruh ve beden birbirinden ayrılmıştır. Kur'an, insanların uykuda bir tür ölüm halinde olduklarını, "Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42) ayetiyle haber verir. Allah, "Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltlen (uyandıran) O'dur... (Enam Suresi, 60) ayetiyle de insanların uykuda canlarını aldığını, ancak daha sonra belirlenmiş ölüm anı gelinceye dek tekrar geri verdiğini bildirir. Uyku sırasında bilinç ve algılama özelliği adeta kaybolur. O halde insanın ölüme benzeyen bu uykudan bilinçli bir şekilde uyanması, yatağına yatmadan önceki hali gibi görmesi, işitmesi ve hissediyor olması birer mucizedir. Hiç kimse uyumadan önce, sabah yeniden uyanarak bu nimetlerin kendisine verileceğinden emin olamaz. İnsan bir daha hiç uyanamayabilir. Bu nedenle uyumadan önceki zaman, insanın bağışlanma dilediği son anlar olabilir. İnanan insan bu gerçeğin bilincinde olduğu ve ölümün her an gelebileceğini asla unutmadığı için -belki de son fırsatı olan- bu anların değerini bilir. İçtenlikle Rabb'ine yönelir, bağışlanma diler; tevbe eder. Geceyi, gündüzü, oluşmalarına sebep kılınan koşulları, evreni saran muhteşem denge ve düzeni, olağanüstü sistemleri yaratan Yüce Allah'tır. Allah, sürekli gündüzü ya da sürekli geceyi yaratmaya gücü yetendir. Ancak böyle bir durumda yeryüzünde canlılık biter; hayat diye birşey kalmaz. Allah, sonsuz merhametiyle geceyi ve gündüzü kusursuzca yaratır ve canlılar için en elverişli ortamı hazırlar. Samimi inanan insan güne başladığında, bu gerçekleri düşünür; Allah'ın üzerindeki merhameti için Rabb'ine şükreder. Bu yeni gün O'nun rızasını kazanması için tanınan yeni bir fırsattır. Yatağında kendine gelir gelmez Allah'a içten dua eder ve salih amellerde bulunmaya niyet ederek gününü O'na adar. Uyku ile dinlenen, sabah sahip olduğu nimetlere yeniden kavuşan ve henüz günün ilk dakikalarında Allah'ın yakınlığını gönülden hisseden insanın aksine, bu gerçekleri hiç düşünmeyen birçok kişi vardır. Onların sabah hissettikleri, o saatte sıcak bir yataktan kalkmanın zorluğu ve gün içinde farklı sıkıntılar yaşayacak olmanın verdiği endişelerdir. Yataktan zorlukla kalkar, öğleye kadar genellikle asabi ve gergin bir halde dolaşır, gün içinde de her günkü işlerini yaparlar. Allah'tan uzak yaşayan insanların her biri güne farklı şekillerde başlıyor da olsalar, tümünün davranışlarında ortak bir gaflet hali hakimdir. Onlar, yaşayacakları günün Allah'ın hoşnutluğunu kazanabilmek için yeni bir fırsat olduğunu akledemezler. Oysa o sabah, dünya hayatında kişi için belirlenmiş son günün ilk saatleri olabilir. Ani bir kalp krizi ya da bir trafik kazası sonucu, insan bir daha hiç "sabah" yaşamayabilir. Kuşkusuz böyle şuursuz, gergin bir "sabah" yaşamak istemeyiz. O halde Allah'ın yarattığı kadere tabi olduğumuzu unutmadan, O'na halisane teslim olarak, tevekkül ederek yaşamaya niyet edelim. "Allah'ım bugün de uyandırıp bana bir fırsat daha verdiğin için sana şükrediyorum. Sana yaklaşmak ve salih amellerde bulunmak için vesileler çıkar karşıma ve akşama girdiğimde de, sabaha erdiğimde de Seni övgüyle yüceltmeyi ilham et." Öyleyse akşama girdiğiniz vakit

de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'ı tesbih edip (yüceltin). (Rum Suresi, 17)